Woensdag 7 Juli 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 3945

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI, Bredestraat, Kralendijk.

Martinique bij Verenigde Landen.

Frans eiland op Westelijk Halfrond stelt zich onder Comité voor de Nationale Bevrijding.

Gevechten aan Russisch front nemen in hevigheid toe.

Tsjang Kai Sjek: „De volledige nederlaag van den vijand komt binnen twee jaar".

NIETS TE VERMELDEN.

Het laatste communiqué van het Chinese Hoofdcommando in het zesde jaar van de oorlog tegen Japan zeide: „Er is niets te vermelden van de oorlogssituatie". (Tsjungking, (AP) 6.7).

TSJANG KAI SJEK SPREEKT.

Generalissimo Tsjang Kai Sjek zeide op de dag vóór de zesde verjaardag van het uitbreken des oorlogs tegen Japan, dat de tijd voor het volledig verslaan van den aanvaller „niet langer dan twee jaar kan duren". In een verjaringsboodschap tot het Chinese volk zeide hij: „In het zevende jaar van onze verdedigingsoorlog zal een offensief ondernomen worden, dat den vijand uiteindelijk zal verpletteren. Er zal een eindeloze stroom van overwinningen komen. De situatie van onze oorlog en van de wereldoorlog heeft op deze dag het hoogste punt bereikt in onze opwaartse strijd. Nog een stap vooruit en het gaan zal voor ons gemakkelijker worden."

Over de laatste phasen van de oorlog zeide de Generalissimo: „Of wij de vrede zullen winnen, hangt grotendeels ervan af of de Verenigde Staten van Noord-Amerika, Sovjet Rusland, Groot-Brittannië en China, die de grootste lasten van de oorlog dragen, vóór het einde van de oorlog tot een volledige overeenstemming kunnen komen omtrent de politiek en een hechte grondslag kunnen bouwen voor de naoorlogse samenwerking."

Elke „vrede door onderhandelingen" van de hand wijzend, zeide hij: „Het feit, dat de leiders der Verenigde Landen duidelijk hebben beloofd te zullen vechten tot de onvoorwaardelijke overgave van Japan, Duitsland en Italië, geeft reden tot de diepste dankbaarheid van het Chinese volk."

Verder drong de Generalissimo er op aan, dat men vóór het einde van de oorlog tot overeenstemming kome omtrent dit punt: **het herstel der onafhankelijke landen, die door den vijand bezet zijn en ook de vrijmaking van andere volken „die hun volledig vrijheid nog niet hebben verkregen".**

Tsjang gaf toe, dat de tijdsduur van de vrijmaking zal moeten variëren volgens de verschillende culturele hoogten van de onderscheiden volken.

Verder zeide hij, dat de Verenigde Landen zo spoedig mogelijk een doeltreffende organisatie moeten vormen om de vrede te winnen even goed als de oorlog. „Om de internationale rechtvaardigheid en de gezamenlijke veiligheid te bestendigen en het succesrijk functionneren van de democratische regeringen na de oorlog te verzekeren, **moet er een na-oorlogse wereldorganisatie komen met de krachtige steun van een internationale strijdmacht."**

Tot zijn volk verklaarde de Generalissimo, dat de langdurige Chinese weerstand een grote verrassing was voor de Japanners, die sinds lang verhalen rondstrooien omtrent China's militaire en economische instorting sedert het uitbreken van de oorlog.

„Van nu af aan" — aldus zeide Tsjang — „zullen de Japanners slechts enkele afzonderlijke eilanden kunnen verdedigen en zodra de Geallieerden de gelijktijdige aanval op de vijandelijke stellingen hebben geopend, zal zijn pijnlijke ervaring van Attu in de Aleoeten — waar het gehele Japanse garnizoen werd opgeruimd — herhaald worden."

„De Japanners hebben China nooit geslagen hoewel zij dit zes jaar lang gepoogd hebben. Thans worstelen zij om zich vrij te maken teneinde hun ambitie van wereldoverheersing uit te voeren, maar de vijand is niet meer vrij om verdere misdaden te begaan. **Het huidige jaar is het beslissende jaar van deze wereldoorlog, waarbij de grondslag van de uiteindelijke overwinning der Verenigde Landen gelegd zal worden."**

Tsjang legde nadruk op het belang van de Geallieerde verovering van Noord-Afrika met betrekking tot het gehele conflict en verklaarde, dat als gevolg van die overwinning „van nu af aan de toevoerlijnen tussen de Geallieerden in het Oosten en het Westen zullen worden opengehouden zonder onderbreking en de Europese en Aziatische krijgstonelen zullen samensmelten. Zoals de zaken nu staan is het initiatief in de verschillende krijgstonelen in handen der Geallieerden overgegaan. De agressor heeft nu geen andere keus meer dan zijn ondergang af te wachten. **De mogelijkheid bestaat niet meer, dat hij verradelijke aanvallen doet en de tijdsduur voor het teweegbrengen van zijn volslagen nederlaag kan niet langer dan twee jaar zijn"** (Tsjungking, (AP) 6.7).

HET DUITSE OFFENSIEF.

Lynn Heinzerling seint uit Londen: De Duitsers vielen verwoed aan langs het 265 kilometer lange front tussen Orel Kursk en Belgorod tegen de vastberaden Russische verdedigers, die de Duitse winsten hadden beperkt tot een vordering van een halve kilometer en het rokende slagveld hadden bezaaid met 10.000 vijandelijke lijken en 738 vernielde tanks. De Russen gaven enkele plaatselijke Duitse successen toe, doch vrijwel al deze kleine winsten werden weggewerkt in stoutmoedige tegenaanvallen.

De Sovjet-berichten zeiden, dat de grootste Duitse winst op enig punt minder dan een halve kilometer bedroeg. De Russen deelden mede, dat nieuwe Duitse troepen en machines voortdurend in de slag geworpen worden.

De Duitse propaganda-agentschappen zeiden ogenblikkelijk, dat geen werkelijk offensief is, doch slechts en „plaatselijk gevecht".

Het scheen, dat de Russische successen bij het opvangen van de eerste grote Duitse stoot van de zomer zo groot waren, dat de nazies pogen hun eigen onderneming te verkleinen.

Het offensief vindt plaats in het district van Kursk van 320 tot 585 kilometer ten Zuiden van Moskou. Bij Belgorod ligt de strijd het dichtste bij Charkov op 80 kilometer ten Noorden ervan. Een groot deel van de slag woedt langs de Donets, waar de Sovjets hun linies stabiliseren na hun geslaagd winter-offensief, dat zich te ver in de Oekraïne uitstrekte en teruggedrongen werd door Charkov. Langs het gehele Russische front hebben de Duitsers naar schatting meer dan 200 Duitse divisies en van 30 tot 40 Hongaarse, Roemeense en andere satellieten divisies.

Sommige militaire waarnemers verwachten, dat de Duitsers zullen trachten hun offensief van de vorige zomer over te doen. Hiervoor zouden zij dan door Voronesj aan de Don moeten trekken en dan trachten in Noordelijke richting te zwenken rond Moskou.

In Britse kringen is men voorzichtig. Een zegsman zeide, dat de Duitsers een „voorkomende aanval" hadden gedaan in een poging een mogelijk Russisch offensief te voorkomen in coördinatie met een Geallieerde invasie.

Doordat de Russen prompt bekend maakten, dat de nazies het offensief geopend hebben, waren velen van oordeel, dat hun verdedigings-tactieken aan alle verwachtingen van Stalin voldoen.

De vernietiging van 738 tanks in 36 uur — misschien de grootste massaslachting van gemechaniseerde gevechtswagens in de geschiedenis — deed veronderstellen, dat de anti-tankdefensies van de Russen mogelijk uitgerust zijn met de beroemde nieuwe Noordamerikaanse tankdoder: de „Bazooka".

Elders langs het lange Russische front worden slechts afleidende gevechten gemeld.

Russische berichten zeiden, dat het Duitse offensief Maandag om 4.30 uur begon na een machtig gordijnvuur van het grof geschut en een hevig bombardement. De Russische kanonnen antwoordden hierop, zodat een verwoed artillerie-duel ontstond. Terwijl de nazie-bommenwerpers laag boven het voetvolk vlogen, dat achter de tanks sprukte, vond de grote botsing plaats. De Russen zeiden, dat zij elke grote aanval afsloegen en de wiggen afsneden, die tijdelijk in hun linies gedreven werden. De Duitsers lieten reserves aanrukken om de plaatsen hunner gevallenen in te nemen en gingen tijdens de dag voort met het aanvoeren van reserves.

Russische vliegtuigen gingen de Duitsers niet alleen tegen boven het slagveld, doch vlogen ook tot diep achter de vijandelijke linies om de versterkingen te bestoken en de voorraadcolonnes, die zich naar voren bewogen (Londen, (AP) 6.7).

BERLIJN ONTKENT HET OFFENSIEF.

De radio van Berlijn ontkende, dat de Duitsers een grootscheeps offensief in Rusland geopend hebben en zeide: „De bewering, dat het doel van deze onderneming zou zijn om Moskou te nemen is onzinnig." Men noemde het Russische bericht van een Duitse aanval een list van de vijandelijke propaganda en zeide, dat „het beoogt het Duitse Hoofdcommando plannen en bedoelingen in de schoenen te schuiven teneinde te kunnen spreken van een Duitse mislukking, wanneer dergelijke plannen niet verder uitgevoerd worden."

In het verleden hebben de Duitsers steeds ontkend, dat nieuwe ondernemingen een offensief waren tot zij goede vordering hadden gemaakt (Londen, (AP) 6.7).

EDEN OVER DE CONFERENTIE TE HOT SPRINGS.

Anthony Eden feliciteerde in een toespraak voor het Lagerhuis de Noordamerikaanse Regering voor de „geslaagde uitkomst" van de Voedselconferentie te Hot Springs, welke hij beschreef als „de eerste proefneming van uitgebreide internationale besprekingen over na-oorlogse zaken". Hij beloofde de volledige Britse samenwerking in alles wat door de Conferentie voorgesteld was (Londen, (AP) 6.7).

FRANS WEEKBLAD IN LONDEN GESCHORST.

Het Hoofdkwartier der Strijdende Fransen deelde mede, dat het Britse Ministerie van Voorlichting het Franse weekblad „Marseillaise", hetwelk in Londen gedrukt werd, heeft geschorst. De reden hiervan werd niet genoemd (Londen, (AP) 6.7).

GIRAUD ZAL MET DE STAFHOOFDEN CONFEREREN.

Het Witte Huis maakte bekend, dat Generaal Giraud zal confereren met de Britse en Noordamerikaanse Stafhoofden over de oorlog tegen de as. De Presidents-secretaris Stephen Early zeiden: „Giraud zal de oorlog tegen de asmogendheden bespreken en over dat onderwerp overleg plegen met de Gecombineerde Stafhoofden". Early maakte niet bekend wanneer Giraud verwacht wordt. (Washington, (AP) 6.7).

Deze krant is gedeeltelijk ongecorrigeerd.

Het nieuws van vandaag.

Het is precies vandaag zes jaar geleden, dat op 32 kilometer ten Westen van de stad Peiping in China hevige gevechten uitbraken tussen Chinese en Japanse troepen. Het gevecht eindigde na een strijd van 5 uur, nadat de Japanners de ommuurde stad nabij de Marco Polo brug hadden gebombardeerd, waarbij aan Chinese zijde zowel burgers als militairen werden gedood. Na talloze wapenstilstanden en pogingen van de Chinezen om tot een vergelijk te komen, welke echter alle stuitten op de Japanse onwil, zonden de Japs versterkingen naar Noord-China en het conflict was er, dat in Tokio werd aangeduid met de benaming van „Chinees incident".

In een radio-rede heeft Generalissimo Tsjang Kai Sjek, over wiens persoonlijkheid wij op blz. 4 een schets geven, dit „incident" herdacht, dat volgens hem voor Japan wel niet meer of minder dan de nederlaag zal brengen. Japan stort ineen, zeide Tsjang en voorspelde, dat de uiteindelijke nederlaag voor Japan nog dit jaar zal komen. Dit jaar is volgens Tsjang het beslissende jaar. De oorlog tegen den Japanner kan volgens Tsjang niet langer meer dan twee jaar duren. Van groot belang uit Tsjangs rede is ook de nadruk, die hij — vertegenwoordiger dus van een van de „Grote Vier" — legt op het herstel van de onafhankelijkheid van de bezette landen. Zelfs volken, die nog nimmer eigen onafhankelijkheid bezaten, wil Tsjang hierbij inbegrepen zien. Ter organisatie van dit alles voorziet Tsjang een soort volkenbond, maar één die over een krachtige steun van een internationale strijdmacht beschikt (blz. 1).

Hoe deze internationale wereld zich zal ontplooien, is moeilijk te voorzien. „De eerste proefneming van uitgebreide internationale besprekingen over na-oorlogse zaken" was volgens Eden (blz. 1) de Voedselconferentie te Hot Springs, waarover wij indertijd uitvoerig hebben bericht. Zoals bekend, werd de pers op deze conferentie geweerd en mochten slechts communiqué's gepubliceerd worden, waartegen in de Noordamerikaanse pers artikelen zijn gepubliceerd van zulk een felheid, dat men er zich slechts over verwonderen kan.

De moeilijkheden over een moeilijk te definiëren begrip „vrijheid van het geschreven en gesproken woord", gedurende de oorlog, hetzij rechtstreeks, hetzij langs omwegen, zo aan banden gelegd, zijn er ook altijd nog, gelijk weer blijkt uit de schorsing van het Franse weekblad „Marseillaise" te Londen. De reden ervan werd niet genoemd (blz. 1).

De Franse activiteit blijkt in beter opzicht uit de bekendmaking, dat Giraud gaat spreken met de Britse en Noordamerikaanse stafhoofden (blz. 3). Men kan slechts wensen, dat de afloop hiervan spoedig blijke. Van deze drievoudige samenwerking, die in Tunis reeds zoveel baat heeft gebracht, is ook thans weer veel te verwachten.

China's Strijd tegen Japan.

Het zevende oorlogsjaar begint.

Wij moeten een Oost-Azië bouwen, dat het centrum van de wereld zal worden", aldus Tani.

Japans droom van een Oostariatische Statenbond.

6 Jaar geleden gebeurde het, dat op 7 Juli hevige gevechten uitbraken tussen de Chinese en Japanse troepen. De strijd had plaats 32 km. ten Westen der stad Peiping en eindigde na 5 uur, nadat de Japanners de ommuurde stad gebombardeerd hadden, waarbij vele burgers en militairen gedood werden. De volgende dag werd de strijd hervat.

Dit is het begin van de heldenstrijd der Chinezen tegen de Japanners. Reeds jaren lang trachtte Japan Chine te onderdrukken, doch de levenskracht van het Chinese volk onder de schitterende leiding van Generalissimo Tsjang Kai Sjek werd steeds sterker. Steeds meer ging China zijn eigen weg en negeerde het de inmengingen van Japan in de binnenlandse politiek. En uiteindelijk moest Japan naar de wapens grijpen om zijn vuige machtswellust bot te vieren.

6 Jaar geleden begon een oorlog, die door de grote massa en vele politici te weinig begrepen werd. China hield jaren lang alleen stand temidden van verguizing, hoon en tegenwerking. Nu is het één der grootste van de Verbonden Volken. Een voorbeeld van doorzettingsvermogen en heldhaftige offerbereidheid.

China's strijd was en is voor de wereld van groot belang. Zwak en nog verre van ontwikkeld moest China zich gaan verdedigen tegen een vijand, die volgens eigen willekeur een nieuw Azië wilde opbouwen. Een vijand, die er van droomde het heersersvolk te worden van geheel Azië, waaraan alle andere volken onderworpen worden.

China bood alleen de strijd aan en China bond alleen de strijd aan en vooral als wij begrijpen, wat Japan eigenlijk van plan is. Deze plannen blijken vooral ook bij het begin van de oorlog, die Japan aanging met de Verbonden Volken. Masayuki Tani, het hoofd van de Japanse publiciteitsdienst hield toen over Radio-Tokio een redevoering. Deze redevoering had de biezonder welsprekende titel: „De betekenis en de missie van de Groot-Aziatische oorlog". Deze Japanse woordvoerder heeft daarin aan de Japanners trachten uit te leggen, dat het om de oorlog te winnen voor het volk noodzakelijk is zich zowel lichamelijk als geestelijk te oefenen. Toch schijnt het oorlogsdoel, waarvoor zij zich in massa laten afslachten, nog steeds niet tot de Japanners te zijn doorgedrongen, hetgeen ons aan de andere kant, gezien hun geestelijke ontwikkeling, weer niet erg behoeft te verbazen. Men moet inderdaad een geestelijk geschonden Japanner zijn om het Oorlogsdoel van dezen eersten volkslichter voor zoete kock te slikken.

Wat beweert immers deze Tani, vooral niet te verwarren met den Javaansen tani, den landbouwer die zich terecht beledigd zou gevoelen met dezen Japansen volksvoorlichter over één kam te worden geschoren.

„Wij moeten een Oost-Azië bouwen, dat het centrum van de wereld zal worden." Niets meer of minder dan dat, luisteraars, en verder zonder uitleg. Aan de Japanners wordt het overgelaten hun fantasie te laten werken.

Hoewel het Japanse volk het dus heeft moeten doen met Tani's cryptische mededeling, is er gelukkig een Japansen expert geweest, die in de Japanse „Revue Diplomatique" van December 1938 al heeft uitgelegd, hoe de Japanse nieuwe orde in Oost-Azië eigenlijk zal zijn. Deze Japanner was hoofd van de afdeling algemene zaken van een instelling, die nu de „Raad voor de verheffing van Azië" wordt genoemd en heet Professor Fujizawa Tsjikao. Een man derhalve, die geacht mag worden een van de verheffers van Azië te zijn of het zich althans te verbeelden.

Japanse bescheidenheid.

Na enige, langzamerhand welbekende, abstracte onzin te hebben uitgekraamd over het cosmische leven, dat zich in alle phasen van het Japanse nationale leven openbaart, komt hij tot de volgende verbijsterende openbaring:

„Japan heeft het **wezen van de wereldcultuur** in zich opgenomen. De ware Chinese cultuur is in China ondergegaan, doch bloeit nog in Japan. Wat men Oosterse cultuur noemt, is slechts de Japanse cultuur onder een andere naam. Japan is dan ook het middelpunt van het heelal en daardoor het eigenlijke vaderland van de gehele mensheid. Wij Japanners moeten ons bewust worden, dat op Japan, het land der goden, de grootste taak rust van de wederopbouw van Oost-Azië. Wij moeten zelfs verder gaan en de heilige culturele oorlog tegen de gehele wereld ontketenen."

Aldus het Japanse recept tegen alle wereldkwalen. Een dosis Japanse medicijn, die de wereld weigert te slikken tot stomme verbazing van het godenvolk, dat zich in het middelpunt van hun heelal bedenkt op welke manier andere volken het best uitgeroeid kunnen worden en zich ondertussen laat onderdrukken door een bende gewetenloze terroristen.

Maar nu de toekomstige staatkundige organisatie van Oost-Azië zoals deze na de ontketende Japanse „heilige oorlog" volgens de Japanse opvatting van vrijheid zal zijn. Dit legt Fujizawa ons ten minste in concrete vorm voor. Luister maar:

Een Statenbond onder toezicht van Japan.

„In Oost-Azië zal een statenbond worden opgericht door Japan. Hierbij zal echter rekening moeten worden gehouden met de mentaliteit van de verschillende volken, die zich niet door de Japanners willen laten onderwerpen. Een krachtig centraal gezag is dus nodig ter handhaving van de eenheid van de Japanse statenbond". „Van de Oost-aziatische gemeenschap", zegt deze Japanner, „is Japan door zijn dominerende machtspositie en zijn onveranderlijke morele kern het middelpunt. Aan Japan komt derhalve het oppergezag in de toekomstige Oostaziatische statenbond toe.

Hare Koninklijke Hoogheden de Prinsessen Beatrix en Irene met een speelkameraadje.

Tokio zal de hoofdstad worden en de te Tokio genomen beslissingen over culturele, politieke, economische en defensie-aangelegenheden moeten in alle aangesloten staten bindende kracht hebben.

De Oostaziatische statenbond kan derhalve geen gemeenschap zijn waarvan de leden op voet van gelijkheid met elkander verkeren. De souvereiniteit, zomede het opperbevel van de gezamenlijke weermachten zullen in handen worden gelegd van den Japansen keizer". „En tenslotte", zegt deze Japanse wereldveroveraar, „zullen in de hoofdstad Tokio drie centrale organen worden gevestigd, namelijk voor culturele zaken, bestuur en defensie."

Hiermede is in het kort weergegeven wat Japans nieuwe orde in Oost-Azië voor dezen verheffenden Japanner betekent, terwijl de voorlichter Tani, als hij iets in gedachten heeft gehad, zó iets bedoeld moet hebben.

Dit is dus de concrete uitkomst van de Japanse gemeenschappelijke welvaart, de herrijzenis van Oost-Azië en de bevrijding van de wereld van agressie.

Blijkbaar vindt Fujizaka het zelf allemaal een beetje vreemd, want hij besluit zijn betoog met de ontstellende waarheid, dat wanneer de statenbond er eenmaal is, de noodzaak van uitzettingen, dat Japan geen territoriale ambities koestert, verdwenen is en dat trouwens Japans daden niets met imperialisme te maken hebben.

Omkoperij is een nationale instelling in Japan.

En nu de keerzijde van de medaille. Nu enige concrete gegevens over de wanorde in Japans eigen huishouding.

In Japan is omkoperij tot nationale instelling verheven. Behalve uit de onvermijdelijke geschenken in het Japanse ambtelijke leven, blijkt dit al uit de eerste uitingen van het systeem, dat de Japanse staatsorganisatie genoemd mag worden. De Japanse regering of wat er voor door gaat en de zogenaamde politieke partijen in de Japanse volksvertegenwoordiging maken op grote schaal gebruik van het aan het Japanse volk aangeboren gevoel voor corruptie.

Het kopen van stemmen bij de verkiezingen.

Bij de verkiezingen van het Japanse parlement, een schijninstelling, die in het leven wordt gehouden omdat het bedrog waarop het is gebaseerd zo veel regeringsambtenaren en politieke bonzen in de gelegenheid stelt de zakken te spekken, wordt de volgende, verheffende, openbare comedie opgevoerd. De stemmen worden bij de Japanse verkiezingen gekocht. Advertenties komen in de Japanse dagbladen voor waarin 100 stemmen worden gevraagd voor 50 yen.

Het is algemeen bekend, — de Japanse bladen schreven er vroeger openlijk over — dat een toekomstig volksvertegenwoordiger moet beschikken over 50 of 60.000 yen, waarmee de stemmen per dorp of stad worden gekocht of bij paketten van 500 tot 1000 stuks. Makelaars zorgen voor de aankoop. Deze 50 of 60.000 yen zijn echter een geldbelegging, die de zogenaamde volksvertegenwoordigers geen windeieren legt, want zij worden op hun beurt dubbel en dwars schadeloos gesteld door de Japanse regering, die bijvoorbeeld in 1930 behalve de normale fondsen nog ruim 3 millioen yen reserveerde voor het omkopen van de parlementsleden en de politieke partijen. Deze partijen zijn niets anders dan corrupte handelsinstellingen met statuten, bestaande uit onverteerbare en nooit uitgevoerde partij-beloften. Het is te begrijpen, dat de regeringsfondsen voor deze zwendel weer door heffingen worden geperst uit de Japanse massa. Wanneer bovendien bij de verkiezingen het anders dreigt te lopen dan van te voren was vastgesteld, dan is er altijd nog de politie en gendarmerie, die er door intimidatie voor zorgen, dat alles in kannen en kruiken komt. En wat ingrijpen van Japanse politie betekent, dat weet een ieder, die ooit in Japan voet aan wal heeft gezet.

De oppermachtige politie.

Het volgende geval tekent de oppermachtige positie van de politie en haar onmenselijk optreden zo duidelijk, dat verdere voorbeelden overbodig zijn.

Voorop gesteld moet worden, dat het slachtoffer als buitenlands diplomaat in een bevoorrechte positie verkeerde. U kunt dan voor u zelf de conclusie trekken, waaraan het Japanse volk blootstaat, wanneer het zich het ongenoegen van de politie op de hals heeft gehaald. De buitenlandse diplomaat dan kreeg woorden met eén taxi-chauffeur over de betaling van een rit naar de dokken te Kobe. Dit was voor dezen taxi-chauffeur aanleiding om, geholpen door een aantal collega's-Japanse helden, de buitenlander af te tuigen zodat hij ernstig gewond bleef liggen. En ze lieten hem liggen tot andere Japanners het slachtoffer opraapten en naar het douanekantoor brachten: Daar wilde men niets met hem te maken hebben, dus werd de zwaargewonde op de stoep van het politiebureau gedeponeerd, waar de verwittigde politie hem geruime tijd liet liggen. Eindelijk werd hij naar een hospitaal gebracht, waar de Japanse arts vaststelde, dat een verhoor onmogelijk kon worden afgenomen. Niettemin werd het zwaargewonde slachtoffer aan een lang kruisverhoor onderworpen. Aan de physieke pijnen moest immers volgens het Japanse politiesysteem geestelijke marteling toegevoegd worden.

Zoals in Duitsland longontsteking een middel is om de doodsoorzaak van geïnterneerden te verdoezelen, zo is in Japan sedert jaren hartzwakte en zelfmoord een normaal verschijnsel onder gevangenen.

Hiervoor kan men in de politiestaat Japan geen genoegdoening krijgen. Hoe kan men per slot rekening van „goden-zonen", die bovendien nog een politiepet dragen, verwachten, dat zij menselijk zullen handelen.

Willekeur van de politie.

De Japanse politie dan is belast met de uitvoering van wetten en verordeningen. Maar bovendien stelt de politie zelf vast, wanneer zij dezelfde wetten willen negeren.

In 1870 werd bij Keizerlijk edict bepaald, dat Japanse vrouwen niet tegen haar wil in de gelicentieerde bordeelwijken, wegens schulden aan hun eigenaars, konden worden vastgehouden. In Japan was en is nl. de handel in vrouwen door de staat openlijk gesantionneerd. De jonge vrouwen worden opgekocht van haar ouders tegen betaling van een schaamteloos bedrag ineens. Dit bedrag zou theoretisch door de slachtoffers kunnen worden afgelost, maar in de practijk is dit niet mogelijk omdat alle verdiensten van deze vrouwen als zogenaamde onderhoudskosten aan den eigenaar komen. En nu de waarde van het fraaie Keizerlijke beschermingsedict, dat deze vrouwen zou moeten beschermen tegen de slavendrijvers. Wanneer een Japanse het leven in de bordeelwijken niet meer vol kan houden en wegloopt, hetgeen voortdurend voorkomt, dan wordt zij door de politie teruggebracht. De politie trekt immers niet alleen één lijn met de wettige bordeelhouders, naar bovendien inkomsten uit de exploitatie der vrouwen in het land der wettige prostitutie.

Kan men een land waar ouders en overige mannelijke familie-leden jonge meisjes en kinderen kunnen verkopen rekenen onder de beschaafde volken? Wat moet een land over een verbeelding beschikken om als centrum van beschaafde volken op te willen treden, terwijl het geen kans ziet zelfs het eigen land economisch te organiseren zodat ouders verplicht zijn hun kinderen te verkopen aan een wettige vrouwen- en kinderhandel.

Het schrijnendste voorbeeld geeft het zogenaamde Tohoku-district, gevormd door 6 prefecturen in het Noordelijk deel van het hoofdeiland van Japan, waar kinderen op school verschijnen zonder het gebruikelijke hoogst eenvoudige voedsel voor overblijvers; waar kinderen ten onder gaan aan ondervoeding; waar de plaatselijke autoriteiten niets kunnen doen door gebrek aan regeringssteun; waar onvoldoende medische hulp is; waar besmettelijke ziekten woeden.

Uit deze streek werden in de eerste 10 maanden van 1934 vijf-en-twintig duizend jonge meisjes verkocht als geisha's, kelnerinnen, fabrieks- en dienstmeisjes en nog erger.

Kunnen de Japanse boeren anders wanneer zij niet in staat zijn de rente op hun leningen te betalen, laat staan de hoofdsom van hun gezamenlijke schuld welke in 1937 ongeveer 7 milliard yen bedroeg? Kunnen zij eigenlijk anders wanneer de pachten in natura zo hoog zijn, dat zij geen rijst voor eigen gebruik overhouden? Is het wonder, dat in 1935 in Japan ruim 330.000 vrouwen, waarvan 50.000 gelicentieerde protituées, door verkoop, op koopcontract, werden geleverd aan de Japanse steden?

Dit is de Japanse heilbrengende economische organisatie, dezelfde vaderlijke staatstoewijding, die in 1932 openlijk 42.000 jonge meisjes door agenten liet opkopen om ze als prostituées naar de heilstaat Manchukuo te zenden, dat de zegeningen van het Japanse militarisme deelachtig moest worden.

Dit volk, dat zelf onder barbaarse methoden leeft, durft in verwaten hoogmoed Japan tot middelpunt van het heelal te verklaren. Dit corrupte land noemt zich het vaderland van de menscheid en zal vaststellen hoe de wereld in ellende zal mogen verder leven.

Het zal veel moeite, totale inspanning, kosten om de geestesziekte, tot fanatisme opgezweepte Japanners te verslaan en deze pestilentie van het Oosten voorgoed uit te roeien. Aan deze sedert jaren bestaande, voortdurende bedreiging zal echter een einde gemaakt worden.

CURAÇAO

VONNIS IN DE ZAAK WEDERVOORT.

20 Jaar hechtenis.

Hedenmorgen heeft de Rechter in Eerste Aanleg, Dr. Adolphe W. J. M. Desertine, vonnis gegeven in de moordzaak Wedervoort. De publieke belangstelling was uitermate groot.

De beklaagde zelf scheen uitwendig kalm, niettegenstaande het feit, dat de Officier van Justitie tegen hem de doodstraf geëist had.

In zijn overwegingen zeide de Rechter, dat de vraag is of bij het plegen van de daad de voorbedachte rade bij den dader aanwezig was. De Hoge Raad besliste hieromtrent, dat er voldoende tijdsruimte moet zijn voor het nemen van een besluit om de daad te plegen, terwijl de gemoedsstemming hierin en belangrijke rol speelt. Zo men weet had Meester Oreste Burghardt dit argument in zijn verdediging aangevoerd.

Gezien de gemoedsstemming waarin de beklaagde verkeerde — te weten de vrees om door de vrouw aangegeven te worden na zijn ontsnapping uit de gevangenis — was de Rechter van oordeel dat in het onderhavige geval niet van voorbedachte rade gesproken kon worden.

De Rechter kan de publieke opinie niet delen ten aanzien van de vrees, dat de beklaagde in de toekomst weer uit de gevangenis zal ontsnappen en een nieuwe moord zal begaan.

Deze zaak moet als geheel apart beschouwd worden van de vorige moordzaak.

Het bovenstaande in aanmerking nemende veroordeelde de Rechter Manuel Wedervoort tot een gevangenisstraf van 20 jaar.

De Rechter liet in zijn vonnis evenwel uitkomen, dat bij hoger beroep de Hoge Rechter zal moeten beslissen omtrent het complex van de verschillende misdaden.

Wij hebben ons hierover tot den Officier van Justitie, den Heer Willem F. Lampe, gewend, die ons mededeelde, dat hij bereids hoger beroep heeft aangetekend. De zaak Wedervoort is dus nog niet afgelopen.

BOOT IN BRAND GEVLOGEN.

Door tot nu toe onopgehelderde oorzaak is gisteren in het Schottegat een torpedo-motorboot in brand gevlogen en gezonken.

Slechts één man werd licht gewond. Pogingen worden aangewend om de boot te lichten.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **Sint Thomas Kring**: Vrijdag as. vergadering van de Kring.

— **Sint Aloysius Kring**: 14 Juni Heropvoering van het toneelstuk: **De Gierige Erfoom** in de Club op Pietermaai.

— **Hollandse Biljart Vereniging „Ons Genoegen"**: Vrijdag as., 9 Juli, zal er een ledenvergadering gehouden worden in het Recreationpark.

DS. MULDER NAM AFSCHEID.

Dominee Mulder, die naar Suriname terugkeert, heeft gisteren afscheid genomen van Zijne Excellentie den Gouverneur.

PLANTEN-TENTOONSTELLING.

Een tentoonstelling van plantjes gekweekt door leerlingen van het vierde en vijfde leerjaar uwer scholen zal gehouden worden op Donderdag 8 Juli in de overdekte speelplaats achter de Wilhelminaschool.

De tentoonstelling wordt ingericht en beoordeeld door een jury-comité, bestaande uit de Dames Mevrouw Aberson, Mevrouw Van Bergeyk en de Heren Bitter, Gouvernementslandbouwkundige, en Frater M. Arnoldo.

Op 8 Juli des voormiddags tussen 9 en 12 uur zal door de leerlingen der betrokken klassen van de openbare en bizondere neutrale scholen onder geleide een bezoek aan de tentoonstelling worden gebracht.

In de namiddag tussen 13 en 15.15 uur komen dezelfde klassen van de bizondere R.K. scholen.

Vanwege „Vereniging voor Opvoeding en Onderwijs" zullen bestuursleden aanwezig zijn ter ontvangst en tot het geven van inlichtingen. De kinderen kunnen dan tevens zien of hun plantjes zijn bekroond.

Voor ouders en belanghebbenden is de tentoonstelling geopend van 15.15 tot 17.30 uur.

VERBODEN ZONE.

Het agentschap Aneta deelde mede, dat volgens betrouwbare inlichtingen het district Kattendrecht van Rotterdam is verklaard tot verboden zone voor de Duitse soldaten. Toen de nazie-politie enige tijd geleden een inval deed in het district, arresteerde men meer dan 30 Duitse deserteurs (Londen, (P) 7.7).

10 Japanse oorlogsbodems vernield of gehavend.

Noordamerikaanse kruiser verloren in Slag van de Kula Golf.

Noordamerikaanse Afgevaardigde eist onderzoek naar de verrichtingen van de Falange op het Westelijk Halfrond.

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

"Stille Zuidzee (alle data zijn Oosterlengte):

1) In de nacht van 4 Juli werd de Noordamerikaanse torpedojager „Strong" getorpedeerd en tot zinken gebracht, terwijl hij gewikkeld was in het bombarderen van Japanse stellingen. De naaste bloedverwanten der slachtoffers aan boord van de „Strong" zullen zo spoedig mogelijk ervan in kennis worden gesteld.

2) 5 Juli 's avonds vielen Liberator bommenwerpers het gebied van het eiland Shortland aan. Er werden vijf branden gesticht. Ongeveer 12 0-jagers poogden te onderscheppen, doch werden verdreven. Er werden geen Noordamerikaanse verliezen geleden.

3) 6 Juli in de vroege morgen bestreed een Noordamerikaanse vlootmacht Japanse vlooteenheden in de Kula Golf van het eiland Nieuw Georgië. Voldoende biezonderheden zijn nog niet ontvangen, zodat het resultaat van dit gevecht nog niet kan worden gemeld. Men gelooft echter, dat, hoewel enige schade werd geleden door de Noordamerikaanse strijdmacht, belangrijke schade werd toegebracht aan den vijand" (Washington, (AP) 6.7).

HET VLOOTGEVECHT IN DE SALOMONS ARCHIPEL.

C. Yates McDaniel seint uit het Geallieerde Hoofdkwartier in Australië:

Een communiqué maakte bekend, dat de Noordamerikaanse vlootstrijdkrachten een overwinning hebben behaald in de Salomons Archipel met het waarschijnlijk in de grond boren van 6 Japanse oorlogsschepen en het beschadigen van 4 andere ten koste van 1 kruiser. De bekendmaking kwam slechts een week na het uitbreken van het nieuw offensief in de Stille Oceaan. De slag vond in de nacht van 5 op 6 Juli plaats in de Kula Golf ten Noorden van het eiland Nieuw Georgië.

Het communiqué gaf niet veel biezonderheden en men zeide niet hoeveel van de vijandelijke schepen, die getroffen werden, kruisers waren en hoevel torpedojagers. Een ervan was zeker een torpedojager. Deze werd bestookt door bommen van 500 pond uit Noordamerikaanse vliegtuigen na aan de grond te zijn gelopen vanwege de opgelopen schade in het vlootgevecht.

Het communiqué bevatte ook de mededeling, dat de Noordamerikaanse strijdkrachten op het eiland Rendova zijn versterkt en dat wanhopige pogingen van de Japanse luchtmacht om het offensief te belemmeren door nieuwe luchtaanvallen op Australië, Nieuw Guinea en de Salomonseilanden, zijn verijdeld.

Door het verslaan van de Japanse vlootstrijdkrachten is het meest directe doel van de verrichtingen in de Salomoneilanden nog meer in gevaar gebracht: de vijandelijke luchtbasis te Munda op Nieuw Georgië. Ten Noorden ervan werd Bairoko, de ankerplaats en voornaamste voorraadbasis, gehavend door de granaten van Noordamerikaanse oorlogsschepen in de Kula Golf in de nacht voor de vlootstrijd. De Noordamerikaanse torpedojager „Strong" ging die nacht verloren. Munda wordt reeds beschoten door het Noordamerikaanse garnizoen op Rendova, op 8 kilometer afstand. Bij de haven van Viru ten Noorden van Munda op het eiland Nieuw Georgië zijn de Noordamerikaanse troepen in staat over land op te rukken na hun posities geconsolideerd te hebben.

In luchtgevechten boven de Salomonseilanden werden nog 7 Japanse vliegtuigen neergeschoten waardoor de vijandelijke verliezen daar alleen op 164 zijn gebracht. 18 Aanvallende toestellen richtten gisteren enige schade op Rendova aan, doch 3 ervan werden vernietigd door de defensies op de grond en 4 boven de Kula Golf toen zij poogden het bombarderen van de torpedojager op het strand te beletten.

27 Bommenwerpers met een escorte van 21 0-jagers poogden overdag een aanval te doen op Darwin in Australië. Zij veroorzaakten slechts lichte schade. Spitfires, bemand door Australische en Britse vliegers, schoten 5 bommenwerpers en 2 0-jagers neer. 7 Spitfires gingen verloren, doch 3 vliegers werden gered en 3 andere zag men per valscherm omlaag springen (Geallieerd Hoofdkwartier in Australië, (AP) 7.7).

VERWOEDE GEVECHTEN IN RUSLAND.

William MacGaffin seint uit Moskou:

Duitslands beste tanks en dapperste soldaten bleven stoten tegen de hechte muur van de Russische verdediging, terwijl op de derde dag van het kolossale offensief de gevechten grimmiger en heviger werden.

Volgens de berichten worden de Duitsers teruggeworpen met dezelfde furie als op de eerste dag van de strijd. De Russen hielden stand in de sectoren van Orel en Kursk van het Centrale front. Slechts in de sector van Belgorod weken zij een weinig en dan nog maar even. De Duitsers betaalden een verschrikkelijke prijs voor de nietsbeduidende winsten.

Zij vallen aan als een kronkelende cobra-slang. Toen zij zagen geen succes te hebben in de openingsaanval aan het front van Orel en Kursk, hergroepeerden zij zich gisteren en vielen opnieuw aan aan hetzelfde front, doch in een andere sector. Dit is een voorbeeld van de wanhopige wijze, waarop zij zoeken naar een zwak punt in de Russische linie om er een bres in te slaan. Doch het Sovjet leger is in elke sector even sterk. Verschillende uren nadat grote strijdkrachten van Duitse infanterie, tanks en vliegtuigen in de slag geworpen werden, werd het duidelijk, dat zij hier niet meer succes zouden hebben dan bij het oorspronkelijke punt. Het goed georganiseerde systeem van de Russische verdediging verzwakte de Duitsers voordat zij zelfs de loopgraven aan het front bereikten. Na verschrikkelijke verliezen geleden te hebben, rolden de Duitsers terug, achtervolgd door het verwoestende gordijnvuur van de Russische artillerie.

Soms hebben er bittere handgevechten plaats. Vele Duitsers vonden de dood bij snelle Russische bajonetcharges. Het terrein in dit deel van Rusland is vlak en uitermate geschikt voor tankgevechten. Na mislukte frontaanvallen zochten de nazies hun heil in flakerings-verrichtingen. Een grote groep voetvolk, begeleid door een behoorlijke strijdmacht van tanks, viel de flank van de afdeling X aan. Doch het flankeren is een spel, dat door twee gespeeld kan worden. De Russen gingen over tot een snelle manoeuvre en begonnen te drukken tegen de flank van de aanvallende Duitsers. In een poging o aan deze druk te ontkomen, liepen de Duitsers precies op een Russisch mijnenveld.

Eindelijk, na 31 tanks en meer dan 600 man aan doden verloren te hebben, trokken zij met bebloede koppen af naar hun eigen linies.

De Duitsers zonden van 300 tot 400 tanks tegelijk in de strijd. Laag vliegende Stormovik gevechtsbommenwerpers trokken uit en herhaalde malen braken zij de formaties op alvorens die de vooruitgeschoven Russische stellingen konden bereiken. De scherpe luchtgevechten bleven aanhouden. In twee dagen tijds werden 300 Duitse vliegtuigen neergeschoten aan het front van Orel en Kursk.

De correspondent van „Izvestia" was van oordeel, dat de Duitsers een reusachtige reserve hebben. Zo snel de Russen hun tanks buiten gevecht stellen, vervangen zij deze met nieuwe. Het oorverdovende lawaai van tanken vliegtuig-motoren, ontploffende granaten, barstende bommen en het geratel van machinegeweren houdt steeds aan. De slagvelden zijn bedekt door grote rookwolken (Moskou, (AP) 7.7).

MISSIE IN DE VOLKSTAAL.

Feestdag van Cyrillus en Methodius: 7 Juli.

Cyrillus en Methodius, volle broeders, waren te Saloniki uit de voorname stand geboren en begaven zich vroegtijdig naar Constantinopel, om zich in de hoofdstad van het Oosten toe te leggen op de menselijke wetenschappen. In korte tijd maakten beiden zeer grote vorderingen, doch vooral Cyrillus, die zo veel lof inoogstte bij zijn studie, dat men hem als biezondere onderscheiding „den Wijsgeer" noemde. Daarna werd Methodius monnik; Cyrillus echter werd op aanraden van Patriarch Ignatius waardig gekeurd om door Keizerin Theodora[1] te worden uitgezonden naar de Chazaren, die aan de overzijde van de Chersonesus woonden, om hen in het Christelijk Geloof te onderwijzen.

En dit volk, onderricht in zijn voorschriften en door Gods wil aangezet, won hij, na veel bijgelovigheden uitgeroeid te hebben, voor Jezus Christus.

Nadat deze nieuwe Christengemeente uitmuntend was ingericht, keerde Cyrillus opgewekt naar Constantinopel terug, en trad in het klooster Polichroon, waarheen Methodius zich reeds begeven had.

Toen ondertussen het gerucht van de zo geslaagde onderneming aan de overzijde van de Chersonesus Ratilaus, Koning van Moravië, ter ore was gekomen, onderhandelde hij met Keizer Michaël den Derde over het ontbieden van enige Evangelie-verkondigers uit Constantinopel. Cyrillus en Methodius werden dan voor die taak aangewezen en in Moravië met grote blijdschap ontvangen.

Met zulk een kracht en werkdadige ijver togen zij aan de arbeid om de zielen met Christelijke instellingen te verrijken, dat na niet lange tijd dat volk van ganser harte zich onder de banier van Jezus Christus schaarde.

Daartoe werkte ook niet weinig de kennis mede van de Slavische taal die Cyrillus zich van te voren eigen gemaakt had, alsook de text van het Oude en Nieuwe Testament, die hij in de volkstaal had weergegeven. Want Cyrillus en Methodius zijn de baanbrekers geweest bij het vinden van een eigen alphabeth om de taal der Slaven aan te duiden en uit te drukken, en om die reden worden zij niet ten onrechte de vaders van die taal genoemd.

[Uit de encycliek „Grande Munus" van 1880 door Paus Leo XIII]

1) Theodora was feitelijk keizerin-regentes voor haar minderjarigen zoon Michael III (842—867), die even verderop ter sprake komt. Theodora is ook degeen, die de beeldenstorm — welke in het Oosten al 7 eeuwen vóór de Nederlandse woedde — veroordeelde.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Radio-Algiers deelde mede, dat Koning George van Hellas in Beiroet is aangekomen. Met Generaal Catroux inspecteerde hij de troepen.

— **Londen:** Het DNB zeide, dat hevige Russische aanvallen gisteren mislukten in de sectoren van Belgorod en Orel. Men zeide, dat 300 Sovjet-tanks vernield of buiten gevecht gesteld werden. 637 Vliegtuigen zouden binnen twee dagen zijn vernield. Radio-Vichy zeide, dat volgens een „Berlijnsen militairen zegsman" Duitse reserves zijn gezonden naar enkele punten van het Oostfront, welke vooral door Russische aanvallen bedreigd worden. „De slag heeft nog niet zijn hoogtepunt bereikt en gevechten op grotere schaal moeten spoedig verwacht worden."

— **Londen:** Het Italiaans communiqué meldt Geallieerde luchtaanvallen op Palermo, Trapani, Porto Empedocle, Catania, Marsala en verschillende kleinere plaatsen op Sicilië en in Calabrië.

— **Wellington (Nieuw Zeeland):** Premier Peter Fraser maakte bekend, dat een Hudson bommenwerper, bemand door Nieuw Zeelanders, die van Guadalcanal uit opereerde, een grote Japanse duikboot tot zinken heeft gebracht. Er is reden te geloven, dat een luchtaanval op een andere vijandelijke duikboot ook succes had.

— **Londen:** Het DNB beweerde, dat Duitse duikboten 9 schepen met een totaal van 53.000 ton in de grond hebben geboord „gedurende de laatste dagen"

— **La Linea:** De lijken van Generaal Sikorski, zijn dochter, zijn adjudant en van een Britsen afgevaardigde werden gebalsemd om naar Londen te worden overgebracht. De lijken van 2 uit de 16 Poolse slachtoffers van het ongeval op 4 Juli, werden hedenmorgen begraven te Gibraltar.

Tsjang Kai Sjek.

Begin van zijn carrière betekende reeds kennismaking met Rusland.

Tsjang was President Militaire Academie en leider Uitvoerende Raad Kwomingtang.

De invloed van Mevrouw Tsjang Kai Sjek.

Gebruik maken van de Westerse wetenschap en techniek, maar het eigen Chinese karakter bewaren, is de leidraad van Tsjangs werk.

De grondslag van Tsjangs carrière werd gelegd in 1913 toen hij, na twee jaar dienst in het revolutionnaire leger, **één van** Soen Jat-sens secretarissen en een van zijn trouwste volgelingen werd. Toen Soen zich in 1923 tot Rusland richtte, op zoek naar steun voor zijn eerzucht geheel China te regeren, zond hij Tsjang Kai Sjek als zijn afgezant naar Moskou; Tsjang knoopte hier belangrijke connecties aan en leerde de Russische methodes in militair en politiek opzicht kennen. Teruggekeerd te Canton, werd hij door Soen aangesteld als president van de militaire academie te Whampoa, in welke functie hij spoedig de Cantonse Kwomintang beheerste en de sterkste leger eenheid van Zuid-China organiseerde. Ten tijde van Soens dood, in 1925, was hij commandant van het revolutionnaire leger, dat hij, met behulp van de adviezen en de materiële steun der kameraden Borodin en Blücher naar rood systeem had georganiseerd. Met dit leger baande hij zich een weg naar de Jangtse, zich voordoende als een trouw belijder van het bolsjewistische geloof.

Toen kameraad Borodin echter — nadat de Canton-regering zich ook te Hankau had gevestigd en de Britse concessies daar en te Kioekiang zich hadden overgegeven aan het Chinese gepeupel — dictatoriale allures begon aan te nemen, toonde Tsjan Kai Sjek de qualiteiten te bezitten, die begrijpelijk maken, dat hij de macht veroverde en wist te behouden. Die hoedanigheden waren: snel, beslissend en krachtig optreden.

Gedurende zijn verder, wel wisselvallige maar over het algemeen succesrijke loopbaan, als legerbevelhebber en leider van de uitvoerende raad der Kwomintang te Nanking, is het doel van zijn politiek geweest de één-making en pacificatie van China. Hij heeft sinds 1928 een uitgebreid program van economische, financiële en administratieve opbouw en streeft doeleinden na, die in alle opzichten bewonderenswaardig zijn.

Evenals zijn befaamde voorganger Joean Sji-kai heeft Tsjan Kai Sjek zich omringd met de beste Westers-opgeleide intellectuelen van jong China; hij heeft een aantal voortreffelijke buitenlanders als experts aangesteld, teneinde hem van advies te dienen bij zijn diverse opbouwplannen. Maar ondanks al die programma's en mooie beloften van reorganisatie en hervorming zijn Tsjangs regeringsmethodes en haar resultaten in wezen Oosters gebleven en de adviezen van buitenlandse deskundigen hebben daarin niet in belangrijke mate verandering kunnen brengen.

Niet alleen op het gebied der buitenlandse zaken heeft Tsjang Kai Sjek de continuiteit der Chinese traditie gehandhaafd, ook de wijze, waarop hij binnenlandse tegenstanders en vijandige groepen behandelt, is in wezen zuiver Oosters. Voortdurend vermaant hij zijn militaire tegenstanders op classieke wijze, de euvele paden van het militarisme te verlaten en persoonlijke eerzucht op te offeren ter wille van de heilige zaak waavoor wij allen strijden, maar waarvoor China heden reeds het 7e oorlogsjaar ingaat.

Op een vergadering van de kern der Russische communistische partij en de Canton-groep, die in April 1926 werd gehouden, kort nadat Tsjang zijn Russische adviseurs had uitgewezen, onderstreepte een collega van Borodin, kameraad Stepanof, de betekenis van Tsjang Kai Sjeks persoonlijkheid als factor waarmede rekening gehouden moet worden.

„Voor mij en onze Chinese kameraden," zeide hij, „is Tsjang een briljante figuur; zijn voornaamste eigenschappen zijn ambitie en eerlijkheid. Hij moet een held worden in de ogen van geheel China. Hij is een van China's groten, niet alleen in nationale zin, maar ook ten aanzien van de gehele wereld..."

„Bovendien is hij vernuftig. Hij begrijpt de politieke quaesties goed, niet alleen de plaatselijke Chinese, maar ook de internationale. Doch ook in dit opzicht is hij ruim, zonder op de massa te vertrouwen wil hij toch haar steun en voor een deel weet hij die te gebruiken, om het grote doel te bereiken.

Dat werd acht jaar geleden geschreven. Sindsdien is de mentaliteit van den dictator en de politieke methode, die er de uiting van is, enigermate gewijzigd door een factor, welke voor het hedendaagse China van het hoogste gewicht is, namelijk door zijn huwelijk met Mei Ling, de jongste der beide gezusters Soeng. In een artikel, dat zij onlangs schreef onder de titel „Wat de godsdienst voor mij betekent", zet deze zeer begaafde en modern-gezinde vrouw uiteen hoe en waarom zij het als haar plicht is gaan beschouwen haar man geestelijk te leiden, en — zoals ook haar moeder deed — een zodanige invloed op hem te oefenen, dat Tsjang er toe is gekomen „Christen te worden".

Het zou buitengemeen belangwekkend zijn na te gaan, wat de zichtbare resultaten zijn van die invloed op des dictators politiek en handelingen, sinds hij Mei tot vrouw nam.

In elk geval draagt zijn politieke activiteit in de laatste jaren het onmiskenbaar stempel van de invloed zijner vrouw, van een mentaliteit, welke op hoogst merkwaardige wijze de oorspronkelijke Chinese filosofische levenswijk combineert met de geestelijke gesteldheid van een Noordamerikaanse afgestudeerde. De actie der Nanking-regering sedert 1930 in en om de Volkenbond, het opgeven van verdere pogingen om de Noordelijke en Zuidelijke groepen met wapengeweld te onderwerpen; de afkondiging der nieuwe politiek, dat de oorlogsheren moeten „leven en laten leven", en tenslotte de „Nieuw Leven-Beweging", die het land moest opheffen tot een ideale toestand van broeder-liefde, milddadigheid en persoonlijke zuiverheid als gevolg van officiële voorbeelden en aansporingen — dit alles duidt op een nieuw element, dat invloed oefent op de geest van China's voornaamsten oorlogsheer.

Wij ontvingen.

Gids, Juni 1943: Het blad van de Gereformeerde kerk alhier biedt meestal goede stof tot lezen en nadenken. Dit maal een heel mooie overdenking van Hemelvaart, mededelingen over Ds. Kroeze's reis naar Aruba, zijn plannen hier twee Bijbelkringen op te richten (te Willemstad en te Emmastad), over de Gereformeerde kerk te Londen. Een degelijk stuk over de Kerkelijke Huwelijksbevestiging zegt o.a.: Het gemengde huwelijk verwoest de kerk. Het gemengde huwelijk, waarin een van God en Zijn dienst afkerige partij neen zegt, waar ja gevraagd wordt, o.a. tegenover de geestelijke opvoeding der kinderen afwijzend staat. Kan de kerk zulk een huwelijk bevestigen en er Gods zegen over afbidden? Immers neen.

Het vervolgartikel over de plaats van Jezus Christus in het Rooms-katholicisme is een voorbeeld van verouderde apologetiek en zullen wij hier niet bespreken. Grote Gereformeerde theologen hebben zoveel betere stukken over onze Kerk geschreven zonder te komen aandragen met beweringen, dat de priester de glans van Jezus Christus verduistert, dat Maria-verering in één zin komt te staan met...... pausverering, e.d. Geen mens zal vragen in een Gereformeerd blad artikelen te vinden, die de Katholieke leer verdedigen. Wij hebben echter van Gereformeerde zijde betere stukken gelezen dan dit voorbeeld van verouderde apologetiek. Geen mens heeft hier iets aan. Het spijt ons dit te moeten zeggen van een overigens zo goed geredigeerd blad.

Van **The Grail**, St. Meinrad, Ind. verschillende vlugschriftjes en pamflejes: **St. Benedict**, apostle of peace door Mary Fabyan Windeatt ($ 0,25), een biografie van den Heilige, vooral in betrekking tot de vrede staande.

The Mass Year, a Mass Guide for 1943 (0,30). Wel wat laat, maar in elk geval goed om te weten, dat dit boekje bestaat, dan kan men het volgend jaar eerder bestellen. Na een kalender met de Zondagen en heiligendagen, volgt een „Digest (zonder 'digest' kan het nu eenmaal niet meer in U.S.) of the liturgical seasons, compiled and adapted from the voluminons works of the Abbot of Solesmes, Dom Prosper Guéranger O.S.B. Een aardig boekje.

Verder verschillende bidprentjes, een boekje **Military Service** symbol of christian perfection, en tenslotte nog een boekje over The Servant of God, Meinrad Eugster O.S.B., waarin ook enkele aardige foto's van Einsiedeln, Zwitserland.

INGEZONDEN.

In „Dagblad Amigoe di Curaçao" van 24 Juni jl. heeft u in een zeer lezenswaardig artikel een onderhoud weergegeven met Dr. Jan van As, het hoofd van de Zuidamerikaanse Afdeling van het Nederlandse Inlichtingenbureau.

In dat artikel wordt, als voorbeeld van de vooroorlogse verwaarlozing van de Nederlandse belangen in Zuid-Amerika door het Moederland, gezegd, „dat „Neerlandia" nog onlangs kon schrijven, dat een belangrijke groep van Gereformeerden in Tres Arroyos, voor het merendeel nog Nederlands sprekend en bediend door een Nederlandsen predikant, Duits-gezind zou zijn geworden."

Het is heel jammer, dat u niet de tijd heeft kunnen vinden in uw ingebonden Neerlandia-jaargang 1942 even na te gaan of u wel juist citeerde. Vooral in zulke ernstige quaestie als verwaarlozing van het Moederland of nog erger, moeten wij voorzichtig zijn: wij hebben niet zoveel te verliezen.

In het December-nummer 1942 van „Neerlandia" schrijft Consul R. A. M. Vermeulen in een artikel over de Nederlandse Boeren in Carambei (Zuid-Brazilië):

„Mede als gevolg van de Duitse propaganda in deze totaal verduitste streken, door onderlinge huwelijken met Duitsers en Duitse vrouwen, en door de Duitse omgang, bestaat er bij deze Hollandse boeren geen geestdrift voor de Geallieerde zaak, doch een bewuste of onbewuste voorkeur voor de tegenpartij, evenwel met verwerping van het nazisme. Indien het noodlot ons aan de Duitse zijde geplaatst had, zou men hier beter Vaderlanders geweest zijn. De Duitse propaganda en de Boerenoorlog hebben de geest sterk anti-Brits gemaakt. De „Deutsche Zeitung" was hier jarenlang de aangewezen courant voor de kolonie.

Helaas is op dit gebied door de Nederlandse Regering nimmer iets gedaan om deze Nederlanders vast te houden en te leiden. De bekende zuinigheid, overdreven ambtenarij en grote onverschilligheid tegenover deze boerengroep, die zeer zeker aandacht verdiend had, heeft de sympathie voor het Moederland doen verflauwen en vond haar niet tot offers bereid, toen deze gevraagd werden.

Landen als Duitsland, Polen, Italië en Japan schonken de nodige aandacht aan hun emigranten, doch Nederland deed hier niets en dat heeft zich gewroken."

Dit artikel, geachte Redactie, speelde u door uw hoofd, toen u ze door ons gewraakte woorden neerschreef. Maar Carambei ligt in het Zuiden van Brazilië, in een streek, van Duitsers vergeven, terwijl Tres Arroyos meer dan 1500 km. Zuidelijker, in Argentinië ligt. De Nederlandse kolonisten daar zijn trouw gebleven aan het geloof en het land hunner vaderen. Het „Kerkblad van Zuid-Amerika", officieel orgaan van de Gereformeerde Kerken in Zuid-Amerika, getuigt er telkens opnieuw van.

Wij rekenen het dan ook onze plicht uw onjuiste mededeling recht te zetten — niet zozeer voor uw lezers (hoe bedroevend weinig Nederlanders hier met hun Bestuurders weten iets van die belangrijke Nederlandse kolonies diep in Zuid-Amerika!), óók niet voor onze bondgenoten in Tres Arroyos — want zij zullen dit blad niet lezen —, maar voor de Regeringsinstanties, die alle Nederlandse arbeidsvelden in het oog houden, en om de zaak zelf.

Het spijt ons, dat u, die juist zoveel belang stelt in het Nederlandse leven buiten de Staatsdelen zich zó pijnlijk heeft kunnen vergissen, nog te pijnlijker, zij het dan ook geheel buiten uw wil en bedoeling, omdat het hier een volksgroep betreft met een andere godsdienst dan de uwe.

Redacteur „Neerlandia".

Naschrift: Wij zijn blijde, dat de Redacteur van „Neerlandia" ons op onze misvatting gewezen heeft en haasten ons onze verontschuldiging aan te bieden.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Wo., 7 Juli:

Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur tel. 832.

Shipping & Supplies: Meinster, tel. 304, L. de Colignylaan 20.

Scheepvaart Afdeling: v.d. Harst, tel. 701, Emmastad 104.

Dok-afdeling: De Klerk, tel. 431 en Prins, tel. 330.

Sociëteit „Asiento": In verband met de generale repetitie van het Zangkoor der Protestantse Gemeente te Emmastad voor de uitvoering van Zaterdag 10 Juli as., zal de zaal van de Club op Woensdag 7 Juli as. van 20 uur tot ± 23 uur gesloten zijn. Op het terras zal bediend worden.

SPORT - RUBRIEK.

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN
Van Zondag, 4 Juli 1943.

R.C.C. 1 — Scherpenheuvel 1	2—3.
S.U.B.T. Jrs. — Jong Holland Jrs.	1—0.

WEDSTRIJDPROGRAMMA.
STADION.
COMPETITIE 1943.

Zondag 11 Juli 1943: **A-Klasse**	**Independiente 1 — Transvaal 1** (Ankoné)
Zondag 18 Juli 1943:	geen wedstrijd in het stadion.
Zondag 25 Juli 1943:	Atlanta 1 — Jong Curaçao 1 (Oehlers)

(De wedstrijd Jong Holland 1 — Atlanta 1 komt hierdoor te vervallen en zal t.z.t. de datum hiervoor nog bekend gemaakt worden).

Zondag 1 Aug. 1943:	geen wedstrijd in het Stadion.
Zondag 8 Aug. 1943:	geen wedstrijd in het Stadion.
Zaterdag 17 Juli 1943:	S.U.B.T. 1 — Atlanta 1

(wedstrijd te eigen bate)

31 Juli 1943:	**Jong Holland 1 — S.U.B.T. 1**

(Om de Stimulans-Beker 1943)

WEDSTRIJDEN OM DE WILHELMINA-BEKER.

Na loting werden de volgende wedstrijden vastgesteld:

Zondag 15 Aug. 1943: 1) Aanvang 15 uur	Independiente 1 (A) — Transvaal 1 (B)) winnaar G
2) Aanvang 16.45 uur	Jong Holland 1 (C) — Jong Curaçao 1 (D)) winnaar H
22 Aug. 1943: 3) Aanvang 16.45 uur	Atlanta 1 (E) — S.U.B.T. 1 (F)) winnaar I
29 Aug. 1943: 4) Aanvang 16.45 uur	Winnaar G — Winnaar H winnaar J
Dinsdag 31 Aug. 1943: 5) Aanvang 16.45 uur	Winnaar I — Winnaar J (finale

MUNDO NOBO.

Zondag, 11 Juli 1943: **Reserve-A-klasse**	Jong Holland 2 — S.U.B.T. 2 (Viejou)
Zondag 25 Juli 1943:	S.U.B.T. 2 — Inpedenite 2 (Jansen)
Zondag 1 Aug 1943:	Atlanta 2 — Jong Holland 2 (Van Eerden)
Zondag 18 Jui 1943: **B-Klasse**	D.T.S. 1 — R.C.C. 1 (Oehlers)
Zondag 11 Juli 1943: **Juniores**	Independiente — Jong Curaçao (Taytelbaum)
Zondag 18 Juli 1943:	Jong Holland — Scherpenheuvel (Rog)
Zondag 25 Juli 1943:	Caribe — S.U.B.T. (Leer)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 18 Juli 1943: **B-klasse**	Scherpenheuvel — Be Quick (Ercol)
Zondag 25 Juli 1943:	Scherpenheuvel 1 — D.T.S. 1 (Taytelbaum)

Aanvang der wedstrijden: Voor de A-Klasse en Reserve A-Klasse en B-Klasse om 16.15 uur precies; voor de Juniores des morgens om 10 uur precies.

Het Bondsbestuur maakt hierbij bekend, dat de VRAGENLIJSTEN vergezeld dienen te gaan van een verklaring, zoals nader omschreven in artikel 42, Overschrijving, punt 2, **letter a, van** het Huishoudelijk Reglement. De verklaringen zijn op aanvrage te verkrij-gen bij den Heer Viejou, Johan van Walbeeckplein 15. Vragenlijsten **zonder** bijgevoegde verklaringen zullen niet meer in behandeling genomen kunnen worden.

Voor personen, die nog **nooit** voor een andere vereniging hebben gespeeld, komt een verklaring dus niet in aanmerking. Bovendien is het ook niet nodig voor dergelijke nieuwe leden een Vragenlijst in te vullen. Volstaan kan worden met een kort briefje, bevattende de diverse gegevens van de desbetreffende nieuwe leden.

Het Bondsbestuur deelt mede, dat het in de bedoeling ligt de **derde** elftallen van de A-Klassers en de **tweede** elftallen van de B-Klasser aan de competitie 1943 te laten deelnemen. Deze afdeling zal dan de **Reserve-B-Klasse** genoemd worden. De verenigingen „Independiente" en „Atlanta" hebben reeds de nodige gegevens verstrekt. De overige verenigingen worden verzocht **ten spoedigste** een beslissing te nemen.

Het Bondbestuur maakt hierbij bekend, dat de publicatie van de Officiële Mededelingen thans **EENMAAL PER WEEK** zal plaats vinden en wel op **WOENSDAG.** Personen, die de Amigoe di Curaçao tot nu toe of in het geheel niet of onregelmatig mochten ontvangen, worden verzocht dit aan het Secretariaat van de C.V.B. mede te delen. De nodige stappen zullen dan genomen worden.

Inschrijvingen: E. L. Maduro **en P.** Vicario, als gewone leden bij „Independiente".

Afschrijving: J. Libier van „Independiente".

Inschrijvingen: B. Colman, C. Krips en E. Minguel als gewone leden bij „**Jong Curaçao**".

Afschrijving: J. Ponce van „Union Sporting Club".

Afschrijvingen: C. Bilioso en M. Caster (wegens contributie-schuld) van „D.T.S.".

Wijziging: De naam L. F. Daal in L. F. Paulina.

Inschrijving: A. Sillié als gewoon lidbij de S.V. „Atlanta".

Afschrijving: A. Jesurun als scheidsrechter op eigen verzoek.

Het Bondsbestuur deelt mede, dat de **speciale** prijs van ƒ 1,— voor het abonnement op de Amigoe di Curaçao niet meer gehandhaafd kan worden wegens de huidige omstandigheden met de daaraan verbonden prijsstijgingen. De abonnementprijs bedraagt thans ƒ 1,50 per maand.

Wedstrijdformulieren, elftalopgaven, correspondentie enz., **voorlopig** nog te adresseren aan den Heer J. C. Viejou, Johan van Walbeeckplein 15.

HET BESTUUR.

INCU.

DE **INCU** maakt bekend dat de scheepsruimte toelaat dat ook in September en October de Lijst van Goedgekeurde Artikelen buiten gebruik wordt gesteld.

Alle artikelen die in de „Future Requirements" voorkomen, kunnen verscheept worden echter niet méér dan de hoeveelheden in die Future Requirements vermeld. Elke zending moet door een Cura- of Aruform gedekt zijn, zonder welke geen scheepsruimte wordt gegeven.

Importen uit Zuid-Amerika zijn aan geen beperking onderworpen.

2066